

Hoog risico op zelfde stoornis bij kinderen van patiënten met depressieve of angststoornis

ARTIKEL

LITERATUUR

- Havinga PJ, Boschloo L, Bloemen AJ, Nauta MH, de Vries SO, Penninx BW, Schoevers RA, Hartman CA. Doomed for disorder? High incidence of mood and anxiety disorders in offspring of depressed and anxious patients: a prospective cohort study. *J Clin Psychiatry* 2017; 78: e8-e17.

AUTEUR

PETRA HAVINGA

E-mail: p.j.havinga@umcg.nl

Waarom dit onderzoek?

Eerdere studies laten zien dat kinderen van ouders met een depressieve of angststoornis, door zowel genetische aanleg als een kwetsbare omgeving, een verhoogde kans hebben om zelf ook deze stoornissen te krijgen. Er is echter nog weinig kennis over de precieze omvang van dit risico vanwege het beperkte aantal longitudinale studies waarbij men deze kinderen heeft gevolgd tot in de volwassenheid.

Onderzoeksvraag

Hoe groot is de kans dat kinderen van patiënten met een depressieve of angststoornis zelf ook zo'n stoornis krijgen? En zijn er groepen kinderen voor wie dit risico extra hoog is?

Hoe werd dit onderzocht?

We gebruikten gegevens van 523 jongeren van wie ten minste één van de ouders behandeld werd voor een depressieve of angststoornis. Bij deze jongeren (13-25 jaar bij start van de studie) werden psychiatrische interviews afgenomen tijdens de basismeting en de 4-, 6-, 8- en 10-jaarsmeting. Met survivalanalyses maakten we een schatting van de cumulatieve incidentie van stemmings- en angststoornissen bij deze kinderen en werd de invloed van ouder-, gezins- en kindkenmerken op het ontstaan van deze stoornissen onderzocht.

Belangrijkste resultaten

De geschatte kans dat kinderen van patiënten met een depressieve of angststoornis zelf ook deze stoornis kregen, was 38% op 20-jarige leeftijd en 65% op 35-jarige leeftijd. Voor meisjes/vrouwen, voor kinderen met een ouder bij wie de depressieve of angststoornis voor het 20ste levensjaar was ontstaan en voor kinderen die opgegroeid waren in een gezin waarin beide ouders een dergelijke stoornis hadden, was dit risico extra hoog. Het opgroeien in een goed functionerende gezinsomgeving was geassocieerd met een verminderd risico op het ontstaan van een stoornis.

Consequenties voor de praktijk

Kinderen van patiënten met een depressieve of angststoornis lopen een zeer hoog risico op het krijgen van een soortgelijke stoornis als hun ouders. Het is daarom van groot belang dat preventie zich richt op deze kwetsbare groep kinderen en hun mogelijke problemen signaleert. Zowel mensen die werken met volwassenen met een psychische stoornis (bijv. psycholoog en psychiater) als mensen die werken met kinderen (bijv. huisarts) kunnen een belangrijke rol spelen bij de signalering. De factoren die we onderzocht hebben, kunnen helpen om kinderen in beeld te krijgen voor wie het risico extra hoog is en voor wie gerichte preventie of behandeling aangewezen kan zijn.